

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas_moac@hotmail.com

แจ้งเตือนพืชที่เกิดผลกระทบ ช่วงวันที่ 8 - 21 กันยายน 2564

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วง เวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
อากาศร้อน มีฝนตก และฝน ตกหนักบาง พื้นที่	มะพร้าว	มะพร้าวที่ยัง ไม่ให้ผลผลิต และมะพร้าว ที่ให้ผลผลิต แล้ว	1. ดั้วแรด	ตัวเต็มวัยเข้าทำลายพืช โดยการบินขึ้นไปกัดเจาะ โคนทางใบหรือยอดอ่อน ของมะพร้าว รวมทั้งเจาะ ทำลายยอดอ่อนที่ยังไม่คลี่ ทำให้ใบที่เกิดใหม่ไม่ สมบูรณ์ มีรอยขาดแหง เป็นริ้วๆ คล้ายหางปลา หรือรูปพัด ถ้าโดนทำลาย มาก ๆ จะทำให้ใบที่เกิด ใหม่แคระแกรน รอยแผล ที่ถูกดั้วแรดมะพร้าวกัด เป็นเนื้อเยื่ออ่อนทำให้ดั้ว งวงมะพร้าวเข้ามาวางไข่ หรือเป็นทางให้เกิดยอด เน่า จนถึงต้นตายได้ใน ที่สุด ดั้วแรดมะพร้าวใน ระยะตัวหนอน ส่วนใหญ่ พบตามพื้นดินในบริเวณที่ มีการกองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก จะกัดกินและทำลายระบบ รากของมะพร้าวปลูกใหม่ ทำให้พบอาการยอดเหี่ยว และแห้งเป็นสีน้ำตาล ต้น แคระแกรนไม่เจริญเติบโต	1. วิธีเขตกรรม ทำความ สะอาดบริเวณสวนมะพร้าว เพื่อกำจัดแหล่งขยายพันธุ์ เป็นวิธีที่ใช้ได้ผลดีมานาน ถ้า มีกองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก กอง ขยะ กองขี้เลื่อย แกลบ ควร กำจัดออกไปจากบริเวณสวน หรือกองให้เป็นที่ แล้วหมั่น กลับเพื่อตรวจดู หากพบหนอน ให้จับมาทำลายหรือเผากอง ขยะนั้นเสีย ส่วนของลำต้น และตอมะพร้าวที่โคนทิ้งไว้ หรือมะพร้าวที่ยืนต้นตายควร โค่นลงมาเผาทำลาย ต้น มะพร้าวที่ถูกตัดเพื่อปลูก ทดแทน ถ้ายังสดอยู่เผา ทำลายไม่ได้ ควรทอน ออกเป็นท่อนสั้นๆ นำมา รวมกันไว้ ปล่อยให้ผุสลาย ล่อ ให้ดั้วแรดมาวางไข่ ดั้วจะ วางไข่ตามเปลือกมะพร้าวที่อยู่ ติดกับพื้นดินเพราะมีความชุ่ม ชื้นสูงและผุเร็ว เผาทำลายท่อนมะพร้าวเพื่อ กำจัดทั้งไข่ หนอน และดักแด้ ของดั้วแรดมะพร้าว ต่อ มะพร้าวที่เหลือให้ใช้น้ำมัน เครื่องใช้แล้วราดให้ทั่วต่อเพื่อ ป้องกันการวางไข่ได้ 2. การใช้ชีววิธี ใช้เชื้อราเขียว

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วง เวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					<p>เมตาไรเซียม (<i>Metarhizium</i> sp.) ไล่ไว้ตามกองขยะ กองปุ๋ยคอก หรือท่อมะพร้าวที่มีหนอนด่างแรมมะพร้าวอาศัยอยู่ เปลี่ยนเชื้อให้กระจายทั่วกอง เพื่อให้เชื้อมีโอกาสสัมผัสกับตัวหนอนให้มากที่สุด รดน้ำให้ความชื้น หาวสดุ เช่น ใบมะพร้าวคลุมกองไว้ เพื่อรักษาความชื้นและป้องกันแสงแดด เชื้อจะทำลายด่างแรมมะพร้าวทุกระยะการเจริญเติบโต</p> <p>3. การใช้สารเคมี</p> <p>3.1 ต้นมะพร้าวอายุ 3 - 5 ปี ซึ่งยังไม่สูงมากนัก ใช้ลูกเหม็นใส่บริเวณคอมมะพร้าวที่โคนทางใบรอบ ๆ ยอดอ่อนทางละ 2 ลูก ต้นละ 6 - 8 ลูก กลิ่นของลูกเหม็นจะไล่ไม่ให้ด่างแรมมะพร้าวบินเข้าไปทำลายคอมมะพร้าว</p> <p>3.2 ใช้สารฆ่าแมลงไดอะซินอน 60% EC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ราดบริเวณคอมมะพร้าวตั้งแต่โคนยอดอ่อนลงมาให้เปียก โดยใช้ปริมาณ 1- 1.5 ลิตรต่อต้น ทุก 15 - 20 วัน ควรใช้ 1 - 2 ครั้ง ในช่วงระบาด</p>
			2. ด่างวงมะพร้าวชนิดเล็ก และด่างวงมะพร้าวชนิดใหญ่	มักเข้าทำลายตามรอยทำลายของด่างแรมมะพร้าว โดยวางไข่บริเวณบาดแผลตามลำต้นหรือบริเวณที่ด่างแรมมะพร้าวเจาะไว้ หรือบริเวณรอยแตกของเปลือก	<p>1. ต้นมะพร้าวที่ถูกด่างวงมะพร้าวชนิดใหญ่ทำลาย ควรตัดโคนทอนเป็นท่อนแล้วผ่าจับหนอนทำลาย</p> <p>2. ไม่ควรให้ต้นมะพร้าวเกิดแผลหรือปลุกโคนลอย เพราะจะเป็น</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วง เวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				<p>ด้วงวงมะพร้าวก็สามารถเจาะส่วนที่อ่อนของมะพร้าวเพื่อวางไข่ได้ หนอนที่ฟักออกจากไข่จะกัดกินซอนไซไปในต้นมะพร้าว ทำให้เกิดแผลเน่าภายใน ต้นมะพร้าวที่ถูกทำลายจะแสดงอาการเฉาหรือยอดหักพับ เพราะบริเวณที่หนอนทำลายจะเป็นโพรง มีรูและแผลเน่าต่อเนื่องไปในบริเวณใกล้เคียง หนอนจะกัดกินไปจนกระทั่งต้นเป็นโพรงใหญ่ ไม่สามารถส่งน้ำและอาหารไปถึงยอดได้ และทำให้ต้นมะพร้าวตายในที่สุด</p>	<p>ช่องทางให้ด้วงวงมะพร้าววางไข่ และตัวหนอนที่ฟักจากไข่จะเจาะเข้าทำลายในต้นมะพร้าวได้ หากลำต้นเป็นรอยแผล ควรทาด้วยน้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์ที่ใช้แล้ว หรือชันผสมกับน้ำมันยาง เพื่อป้องกันการวางไข่</p> <p>3. ป้องกันกำจัดด้วงแรดมะพร้าวอย่าให้ระบาดในสวนมะพร้าว เพราะรอยแผลที่ด้วงแรดมะพร้าวเจาะไว้จะเป็นช่องทางให้ด้วงวงมะพร้าววางไข่ และเมื่อฟักออกเป็นตัวหนอนของด้วงวงมะพร้าวก็จะเข้าไปทำลายในต้นมะพร้าวได้ง่ายขึ้น</p>
	เงาะ	ระยะผล	เพลี้ยแป้ง	<p>ดูดกินน้ำเลี้ยงจาก ผล กิ่งอ่อน และช่อดอก เพลี้ยแป้งที่ทำลายผลจะพบบริเวณชั้วผล และโคนขนของผลเงาะ ถ้าทำลายรุนแรงในระยะผลอ่อนจะทำให้ผลร่วง ในระยะผลแก่จะทำให้สกปรกเนื่องจากสิ่งขับถ่ายของเพลี้ยแป้ง และมีราดำเกิดขึ้น</p>	<p>1. เพลี้ยแป้งบางชนิดอาจอาศัยอยู่ในดินบริเวณโคนต้นพืชหรือรากวิชพืช และมีมดเป็นตัวพาไปยังส่วนต่างๆ ของพืชอาหาร ควรตัดแต่งกิ่งเงาะ เพื่อลดการเป็นพาหะของมดพาไปยังต้นอื่นๆ และควรใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่อง ผูกรอบต้น เพื่อป้องกันมดและเพลี้ยแป้งที่อาศัยอยู่ในดินไต่ขึ้นมาบนต้น</p> <p>2. ถ้าพบระบาดในปริมาณไม่มากอยู่เป็นกลุ่มตามส่วนต่างๆ ของต้นเงาะ ควรตัดทิ้งและเผาทำลาย</p> <p>3. ถ้าระบาดรุนแรง พันด้วยสารฆ่าแมลง คาร์บาริล 85% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 20 มิลลิลิตร</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วง เวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					<p>ต่อมา 20 หลังจากนั้นให้ใช้ เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่องถูกรอบ โคนต้น ป้องกันมด และเพลี้ย แป้งไต่ขึ้นมาบนต้น</p>
	มะเขือ เปราะ	ทุกระยะการ เจริญเติบโต	แมลงหริ้วขาว ยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูด กินน้ำเลี้ยงบริเวณใบและ เป็นพาหะนำเชื้อไวรัสสาเหตุ โรคใบหงิกเหลืองในมะเขือ เปราะ ทำให้ผลผลิตลดลง	<p>1. ก่อนการย้ายปลูกรองกัน หลุมปลูกด้วยสารฆ่าแมลง ได โนทีฟูแรน 1% G อัตรา 2 กรัม ต่อหลุม สามารถควบคุมการ เข้าทำลายของแมลงหริ้วขาวได้ ประมาณ 45 วัน (เมื่อใส่สาร ลงในหลุมแล้วให้โรยดินกลบ สารบางๆ ก่อนทำการย้ายกล้า ลงหลุม เพื่อป้องกันรากพืช สัมผัสสารโดยตรง ซึ่งอาจทำ ให้เกิดความเป็นพิษต่อพืชได้) 2. เมื่อพบการระบาด พ่นด้วย สารฆ่าแมลง บูโพรเพซิน 40% SC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ น้ำมันปิโตรเลียม เช่น ไวต์ออยล์ 67% EC อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น ติดต่อกันทุก 7 วัน 2-3 ครั้ง</p>
	ผักสลัด (โดยเฉพาะ ผักที่มีใบ กว้าง เช่น กรีนคอส บัตเตอร์เฮด)	ทุกระยะการ เจริญเติบโต	โรคใบจุดหรือใบ จุดตากบ (เชื้อรา <i>Cercospora lactucae- sativa</i>)	เริ่มแรกแผลมีลักษณะเป็น จุดดำน้ำ สีน้ำตาลอ่อน ต่อมาแผลขยายใหญ่มี ลักษณะกลมหรือค่อนข้าง กลม เรียงซ้อนกันเป็นชั้น กลางแผลมีสีเทาหรือสีขาว ขอบแผลเป็นสีน้ำตาล ลักษณะคล้ายตากบ แผลมี หลายขนาดตั้งแต่จุดเล็กถึง จุดใหญ่ ขนาด 1-10 มิลลิเมตร เกิดกระจาย ทั่วไป ถ้าอาการรุนแรงแผล	<p>1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลอดโรค หรือ ฆ่าเชื้อที่อาจติดมากับเมล็ด โดย แช่ในน้ำอุ่น ประมาณ 50 องศา เซลเซียส นาน 20-25 นาที 2. ก่อนการปลูกควรไถพรวน ดินลึก ๆ ทิ้งไว้อย่างน้อย 30 วัน เพื่อให้เศษซากพืชและ วัชพืชย่อยสลาย 3. จัดการแปลงปลูกให้มีการ ระบายน้ำที่ดี และควรมี อากาศถ่ายเท 4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่าง</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วง เวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				จะลามขยายติดกันทำให้ใบ ไหม้ หากเกิดกับใบอ่อนอาจ ทำให้เกิดอาการใบหงิกงอ	สม่ำเสมอเมื่อพบโรคพ่นด้วย สารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เบนนิล 50% WP อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมน โคเซบ 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร 5. ถ้าพบโรครุนแรงให้ ปลูกพืชอื่นสลับหมุนเวียน อย่างน้อย 3 ปี
	พืชผัก ตระกูล กะหล่ำและ ผักกาด (เช่น คะน้า กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บรอกโคลี กวางตุ้ง ผักกาดขาว ผักกาดหอม ฯลฯ)	ทุกระยะการ เจริญเติบโต	โรคใบจุด (เชื้อรา <i>Alternaria brassicicola</i> และ <i>A. brassicae</i>)	โรคเกิดได้ทุกส่วนและ ทุกระยะการเจริญเติบโต ของพืช <u>อาการระยะต้นกล้า</u> เกิด แผลเล็ก ๆ สีน้ำตาลเข้มที่ ลำต้น จากนั้นแผลจะ ขยายใหญ่ อาการคล้าย โรคเน่าคอดิน ทำให้ต้น กล้าชะงักการเจริญเติบโต <u>อาการระยะต้นโตถึงระยะ เก็บผลผลิต</u> มักพบบนใบ และก้านใบ เกิดเป็นแผลจุด เล็ก ๆ สีเหลือง ต่อมาแผล จะขยายใหญ่มีสีน้ำตาลเข้ม ถึงดำ ลักษณะเป็นวงค่อนข้าง กลม เรียงซ้อนกันเป็นชั้น ๆ ในกะหล่ำปลี ถ้าเกิดโรค หลังจากห่อหัวแล้ว และ สภาพอากาศมีความชื้นสูง จะเกิดอาการเน่าอย่างรุนแรง ทั้งหัว ในกะหล่ำดอก และ บรอกโคลี ถ้าเกิดอาการที่ ดอก จะทำให้เกิดแผลสี น้ำตาล โดยเริ่มจากช่อดอก ที่อยู่ริมนอกลามเข้ามาด้าน ใน หากเป็นโรครุนแรงจะ ถูกทำลายทั้งดอก	1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลอดโรค ไม่นำเมล็ดพันธุ์จากแปลงที่ พบการเกิดโรคมารปลูก 2. แช่เมล็ดในน้ำอุ่นประมาณ 50 องศาเซลเซียส (การ เตรียมน้ำอุ่นโดยต้มน้ำให้ เดือดแล้วเติมน้ำธรรมดาลงไป หนึ่งเท่า) นาน 20-25 นาที หรือคลุกเมล็ดด้วยสารป้องกัน กำจัดเชื้อรา ไอโพรไดโอน 50% WP อัตรา 5-10 กรัม ต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม ก่อนปลูก 3. หลีกเลี่ยงการปลูกในแปลง ปลูกที่เคยมีการระบาดของ โรค อย่างน้อย 3-4 ปี 4. ไม่ปลูกพืชระยะชิดกัน จนเกินไป ควรให้มีแสงแดด ส่องผ่านได้และมีการระบาย อากาศที่ดี 5. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลง ปลูก เพื่อลดการสะสม ของเชื้อสาเหตุโรค 6. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่าง สม่ำเสมอ เมื่อพบโรคในระยะ กล้า ควรถอนต้นกล้าที่เป็น โรค นำไปทำลายนอกแปลง

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วง เวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				**** เชื้อสาเหตุโรคสามารถ ติดเมล็ด ทำให้เมล็ดสูญเสีย ความงอก หรืออาจแฝงตัว ในเมล็ดพันธุ์ทำให้เกิดการ ระบาดของโรค เมื่อนำไป ปลูกในฤดูถัดไป	ปลูก หากพบโรคในระยะต้น โต ควรตัดใบที่เป็นโรคออก นำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นสารป้องกันกำจัดโรค พืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 5-10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล 50% SC อัตรา 20-30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน
	พริก	ทุกระยะการ เจริญเติบโต	1. โรคเหี่ยว เหี่ยว (เชื้อแบคทีเรีย <i>Ralstonia solanacearum</i>)	พบต้นพริกแสดงอาการของ โรคเป็นหย่อม ๆ กระจายทั่ว ในแปลงปลูก ลักษณะ อาการเริ่มแรก ต้นพริกแสดง อาการเหี่ยวในเวลากลางวัน อากาศร้อนจัด และฟื้นกลับมา ปกติในเวลากลางคืนซึ่งมี อากาศเย็น โดยแสดงอาการ ในลักษณะนี้สลับกัน 2-3 วัน จากนั้นต้นพริกจะเหี่ยว ทั้งต้นอย่างถาวรและตายใน ที่สุด โดยที่ต้นพริกยังคง เขียวอยู่ ให้สังเกตบริเวณ โคนต้นจะมีสีน้ำตาลเข้ม เมื่อถอนต้นขึ้นมาจะพบ อาการรากเน่า ถ้าตัดลำต้น ตามขวางจะพบส่วนของท่อ ลำเลียงน้ำและอาหารมีสี น้ำตาลเข้ม เมื่อนำไปแช่น้ำ สะอาดประมาณ 5-10 นาที จะเห็นของเหลวสีขาวข้น คล้ายน้ำมัน [bacterial exudate (ooze)] ไหล ออกมา	1. ควรเลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคย มีการระบาดของโรคนี้นมาก่อน และมีการระบายน้ำที่ดี 2. พื้นที่ที่เคยมีการระบาดของ โรค สามารถฆ่าเชื้อโรคในดิน โดยหลังการไถพรวนดินครั้งแรก ให้หว่านด้วยยูเรียผสมปูนขาว อัตรา 80 : 800 กิโลกรัมต่อไร่ จากนั้นไถกลบและรดน้ำให้ ดินมีความชื้น ทิ้งไว้ 3-4 สัปดาห์ จึงเริ่มเตรียมแปลง ปลูกพืช 3. อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ ในการเกษตร ควรฆ่าเชื้อ โดย แช่แอลกอฮอล์ 70% หรือ คลอโรกซ์ 10% ก่อนใช้ทุกครั้ง เพื่อป้องกันการระบาดของโรค 4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่าง สม่ำเสมอ หากพบต้นที่แสดง อาการของโรค ให้ขุดต้นที่เป็น โรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก ทันที และโรยปูนขาวบริเวณ หลุมที่ขุด เพื่อป้องกันการ ระบาดของโรค 5. ในแปลงที่มีการระบาดของโรค หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว นำ

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วง เวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					<p>ส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลงปลูก</p> <p>6. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ไม่ควรปลูกพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เช่น พืชตระกูลขิง พืชตระกูลมะเขือ มันฝรั่ง พริก และถั่วลิสง ควรสลับไปปลูกพืชชนิดอื่นแทน เช่น ข้าว ข้าวโพด และมันสำปะหลัง เพื่อตัดวงจรของโรค</p>
			<p>2. โรครากเน่าและโคนเน่า (เชื้อรา <i>Sclerotium rolfsii</i>)</p>	<p>พริกแสดงอาการเหี่ยวอย่างรวดเร็ว บางครั้งพบใบที่อยู่ด้านล่างเปลี่ยนเป็นสีเหลือง หากอาการรุนแรงพริกจะยืนต้นตาย บริเวณโคนต้นพบเส้นใยของเชื้อราสาเหตุโรค มีลักษณะหยาบสีขาว ต่อมาเส้นใยของเชื้อจะรวมตัวเป็นเม็ดเล็ก ๆ สีขาว แล้วเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มจนเกือบดำ คล้ายเมล็ดผักกาด จึงมักเรียกว่า ราเม็ดผักกาด โรคนี้พบได้ทุกระยะการเจริญเติบโตของพริก</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรไถพลิกดินตากแดดเพื่อฆ่าเชื้อโรคที่อยู่ในดินเนื่องจากเชื้อสาเหตุโรคสามารถมีชีวิตอยู่ในดินได้นาน 2. ใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์ก่อนปลูกเพื่อปรับสภาพดิน 3. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี 4. ควรจัดระยะปลูกให้เหมาะสมและทำค้างหรือซิงเชือกช่วยเมื่อต้นพริกล้มหรือเลื้อยปรกดินเพื่อให้โคนต้นโปร่ง แสงแดดส่องถึง ไม่ให้มีความชื้นสูง เป็นการลดการระบาดของโรค 5. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นเป็นโรคให้ถอนต้นและขุดดินบริเวณที่พบนำไปทำลายนอกแปลงปลูกแล้วรดดินในหลุมและบริเวณใกล้เคียง ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น คาร์บอกซิน 75% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โทลโคลฟอส-เมทิล 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีไตรไดอะโซล 24% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วง เวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					<p>20 ลิตร หรือ อีไทรโตอะโซล + คิวโนโตซีน 6% + 24% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร โดยรดสารทุก 5 วัน อย่างน้อย 2 ครั้ง เพื่อป้องกันเชื้อสาเหตุโรคแพร่ไปยังต้นข้างเคียง</p> <p>6. หลังจากเก็บเกี่ยวพริกแต่ละรุ่น ควรกำจัดเศษซากพืชและวัชพืชในแปลงให้หมด เพื่อป้องกันการสะสมของเชื้อโรค</p> <p>7. ควรทำความสะอาดเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการเกษตร เช่น จอบ เสียม ทุกครั้งหลังใช้กับต้นที่เป็นโรค</p>
	อะโวคาโด	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคจุดดำ หรือ โรคแอนแทรคโนส (เชื้อรา <i>Colletotrichum gloeosporioides</i>)	<p><u>อาการที่ใบ</u> พบจุดแผลสีน้ำตาลเข้ม หากอาการรุนแรงแผลจะขยายตัวอย่างรวดเร็ว ใบจะแห้งและร่วง</p> <p><u>อาการที่ก้านใบ กิ่ง และ ก้านช่อดอก</u> พบแผลจุดหรือขีดสีม่วง ถ้าอาการรุนแรงแผลจะขยายลุกลาม ทำให้ก้านใบและกิ่งแห้ง หากเกิดที่ก้านช่อดอกจะทำให้ช่อดอกเหี่ยวแห้ง หลุดร่วงก่อนติดผล</p> <p><u>อาการที่ผล</u> ผลอ่อนพบจุดแผลสีน้ำตาลถึงดำ หากอาการรุนแรงผลจะหลุดร่วงก่อนกำหนด อาการบนผลแก่ มักพบในระยะใกล้เก็บเกี่ยวและหลังเก็บเกี่ยว พบแผลจุดสีน้ำตาลถึงดำรูปร่างกลม</p>	<ol style="list-style-type: none"> หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบเริ่มมีอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค กำจัดวัชพืชรอบโคนต้นเพื่อลดความชื้นสะสม หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 45% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7-10 วัน หลังจากเก็บผลผลิตแล้ว ตัดแต่งกิ่งที่เป็นโรค กิ่งแห้ง และ ชั่วผลที่ติดอยู่บนต้น นำไป

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วง เวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				ต่อมาแผลขยายลุกลาม เป็นแผลยุบตัวในเนื้อผล ทำให้ผลเน่า บางครั้งพบ เมือกสีส้มซึ่งเป็นส่วน ขยายพันธุ์ของเชื้อรา สาเหตุโรคที่บริเวณแผล	ทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อ ลดการสะสมของเชื้อสาเหตุ โรค
	องุ่น	ผลอ่อน	โรคใบจุด หรือ โรคสแคป (เชื้อรา <i>Sphaceloma ampelinum</i>)	อาการบนใบ พบอาการบน ใบอ่อนเป็นจุดแผลขนาดเล็ก สีน้ำตาลอ่อนกระจายอยู่ทั่ว ใบ ใบจะหงิกงอ ต่อมาแผล ขยายใหญ่ เนื้อใบที่เป็นแผล จะแห้งและเป็นรูพรุน <u>อาการบนเถา กิ่ง ก้าน</u> <u>และมือเกาะ</u> เริ่มแรกเป็น จุดแผลสีน้ำตาล เมื่อโรค ระบาดรุนแรงจะขยายตัว เป็นแผลขนาดใหญ่ ติดต่อกัน แผลมีลักษณะ กลมสีน้ำตาล ค่อนข้าง แห้ง ขอบแผลนูนแข็ง หากเกิดโรคบนกิ่งบริเวณ ส่วนยอด จะทำให้ยอดบิด เบี้ยว <u>อาการที่ผล</u> เกิดเป็นแผล จุดสีดำยุบตัวลง ขอบแผล นูนขึ้นเห็นได้ชัดเจน เมื่อ อาการรุนแรงแผลจะขยาย เป็นแผลขนาดใหญ่ ติดต่อกัน ขอบแผลมีสี อ่อนกว่าตรงกลางแผล แผลค่อนข้างแห้ง **** อาการของโรคบนใบ และกิ่งก้านในระยะแรกจะ คล้ายกับอาการของโรค แอนแทรคโนส แต่จะเห็น	1. ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง อย่าให้มีใบแน่นทึบเกินไป 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่าง สม่ำเสมอ เมื่อพบโรค ตัดและ เก็บส่วนที่เป็นโรคนำไป ทำลายนอกแปลงปลูกแล้วพ่น ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดฟิโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพราโคลสโตร บิน 25% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล 75% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วง เวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				อาการของโรคแตกต่างกัน ได้อย่างชัดเจนที่ผล	
	กล้วย	ทุกระยะการ เจริญเติบโต	โรครตายพราย หรือ โรค ปานามา หรือ โรคเหี่ยว (เชื้อรา <i>Fusarium oxysporum f.sp. cubense</i>)	ใบกล้วยที่อยู่รอบนอกหรือ ใบแก่แสดงอาการเหี่ยว เหลือง โดยใบจะเหลือง จากขอบใบและลุกลามเข้า กลางใบ ก้านใบหักพับตรง รอยต่อกับลำต้นเทียม (กาบใบที่อัดกันแน่น เห็น เป็นต้นเหนือดิน) และจะ ทยอยหักพับตั้งแต่ใบที่อยู่ รอบนอกเข้าไปสู่ใบด้านใน ระยะแรกใบยอดยังเขียวตั้ง ตรง จากนั้นเปลี่ยนเป็นสี เหลือง ต่อมาใบทั้งหมดจะ เหี่ยวแห้ง เมื่อตัดลำต้น เทียมตามขวางหรือ ตามยาว จะพบเนื้อเยื่อ ภายในลำต้นเทียมเน่าเป็น สีน้ำตาลตามทางยาวของ ลำต้นเทียม เนื้อเยื่อใน เหง้าเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ต้นกล้วยชะงักการ เจริญเติบโตและตายใน ที่สุด ***โรคนี้นพบได้ทุกระยะ การเจริญเติบโต โดยเฉพาะระยะที่สร้างปลี จนถึงระยะติดผล	<ol style="list-style-type: none"> เมื่อต้องการปลูกกล้วยในพื้นที่ใหม่ ควรเลือกแปลงที่ไม่เคยพบโรคนี้นมาก่อน ควรเลือกหน่อกล้วยจากแหล่งปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้น หรือไม่นำหน่อพันธุ์จากกอที่เป็นโรคไปปลูก และใช้หน่อพันธุ์ที่ไม่มีร่องรอยการติดเชื้อ ในกรณีที่ไม่แน่ใจให้ซบหน่อพันธุ์กล้วยด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช อีไตรโดอะโซล+ควินโดซีน 6% + 24% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์เบนดาซิม 50% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ทีบูโคนาโซล 43% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ปรับสภาพดินไม่ให้เป็นกรดจัด โดยใส่ปูนขาว หรือโดโลไมท์ แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี ควรระมัดระวังการให้น้ำ ไม่ให้น้ำไหลผ่านจากต้นที่เป็นโรคไปต้นปกติ หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบกล้วยแสดงอาการของโรค ให้ขุดต้นที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วโรยด้วยปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุดต้นเป็นโรคออกไป อุปกรณ์การเกษตร เมื่อใช้กับต้นที่เป็นโรค ควรทำความสะอาดก่อนนำไปใช้ใหม่

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วง เวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					7. ในแปลงที่มีการระบาดของโรค ควรเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน
	มัน สำปะหลัง	ปลูกใหม่ – ระยะสร้าง หัว/สะสม แป้ง	โรคโคนเน่า หัว เน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora melonis</i>)	พบอาการใบเหลือง เหี่ยว และร่วง โคนต้นแสดง อาการเน่าเป็นสีน้ำตาลหรือ ดำ บางพันธุ์ เช่น พันธุ์ห้วย บง 60 พบอาการโคนต้น บริเวณคอดินแตก เมื่อขุด ดูพบหัวมันสำปะหลังเน่า ผาตุภายในเป็นสีน้ำตาล หากอาการรุนแรงไม่ สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิต ได้	1. หากพื้นที่ปลูกเป็นดินดาน ควรไถระเบิดชั้นดินดาน และ ตากดินไว้ อย่างน้อย 2 สัปดาห์ก่อนปลูก 2. แปลงปลูกควรยกร่อง เพื่อไม่ให้น้ำท่วมขัง 3. คัดเลือกท่อนพันธุ์จากแหล่ง ที่ไม่มีการระบาดของโรค 4. ก่อนปลูกแช่ท่อนพันธุ์ด้วย สาร เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสอีทิล- อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เป็น เวลา 10 นาที 5. ควรจัดระยะปลูกให้ เหมาะสม เพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะ ต่อการระบาดของโรค 6. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่าง สม่ำเสมอ เมื่อพบต้นที่แสดง อาการของโรค ถอนนำไป ทำลายนอกแปลงปลูกแล้วโรย ปูนขาว หรือราดด้วยสาร เม ทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อ น้ำ 20 ลิตร บริเวณที่ถอนและ โดยรอบห่างออกไปประมาณ 1 เมตร 7. หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ควรเก็บเศษเหง้า และเศษ

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วง เวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					<p>ซากมันสำปะหลัง ไปทำลาย นอกแปลงปลูก</p> <p>8. ควรทำความสะอาด เครื่องจักรกลการเกษตรที่ใช้ ในแปลงที่เป็นโรค เนื่องจาก เชื้อสาเหตุโรคอาจติดมากับ เครื่องจักรกลการเกษตรนั้น</p> <p>9. ในแปลงที่มีการระบาดของ โรครุนแรง ควรปลูกพืชชนิด อื่นหมุนเวียน เช่น อ้อย ข้าวโพด หรือพืชตระกูลถั่ว</p> <p>**** ในกรณีที่พบการระบาดของ ของโรครุนแรง ควรปฏิบัติดังนี้</p> <p>1. พื้นที่ที่พบต้นแสดงอาการ ของโรคมามากกว่าร้อยละ 50 ควรไถทิ้ง เก็บเศษซากนำไป ทำลายนอกแปลงปลูก แล้ว ตากดิน</p> <p>2. พื้นที่ที่พบต้นแสดงอาการ ของโรค ร้อยละ 30-50</p> <ul style="list-style-type: none"> - มันสำปะหลังอายุ 1-3 เดือน ควรไถทิ้ง เก็บเศษซากนำไป ทำลายนอกแปลงปลูก แล้วตาก ดิน - มันสำปะหลังอายุ 4-7 เดือน หว่านปูนขาวให้ทั่วแปลง และ ควรเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตทันที - มันสำปะหลังอายุ 8 เดือน ขึ้นไป ควรเร่งเก็บเกี่ยว ผลผลิตทันที

ที่มา : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์